

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนระหว่าง
หมู่บ้านอื่นกับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบของ
ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นายณัฐวุฒิ ชีระนาวิกุล

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รศ.ดร.ชเนศ ศรีวิชัยคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาการปฏิบัติการที่แสดงถึงความพอเพียง และระดับความสุขของผู้ที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเปรียบเทียบระดับความสุขระหว่างผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงกับผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านอื่นของตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษาการปฏิบัติการที่แสดงถึงความพอเพียงใช้คำถามในการชี้วัด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ ด้านการประหยัด ด้านการเรียนรู้ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการเอื้ออารีต่อกัน ส่วนการศึกษาระดับความสุขใช้ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขในการชี้วัด ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาจากผู้ที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็นตัวอย่างจากหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบร้อยละ 50 และตัวอย่างจากหมู่บ้านอื่นร้อยละ 50 การเปรียบเทียบระดับความสุขใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบข้อมูลแบบ Independent samples t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่าระดับการปฏิบัติการที่แสดงถึงความพอเพียงและระดับความสุขของผู้ที่อยู่อาศัยในตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีระดับการปฏิบัติการที่แสดงถึงความพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความสุขอยู่ในระดับมีความสุขมาก แต่

จากการเปรียบเทียบระดับความสุขของผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบกับผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านอื่นของตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าคะแนนเฉลี่ยระดับความสุขของผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบกับผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยที่ผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบมีคะแนนเฉลี่ยระดับความสุขสูงกว่าผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านอื่น อีกทั้งค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติกิจกรรมที่แสดงถึงความพอเพียงของผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบกับผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านอื่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เช่นกัน โดยที่ผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบมีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติกิจกรรมที่แสดงถึงความพอเพียงสูงกว่าผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านอื่น

Independent Study Title Comparison of People’s Happiness Between Other Villages and Sufficiency Economy Model Village of Nhong Kwai Sub-District, Hang Dong District, Chiang Mai Province

Author Mr. Nutthawut Theeranaveekul

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Kanchana Chokethaworn Advisor

Assoc. Prof. Dr. Thanes Sriwichailamphan Co-advisor

ABSTRACT

The present endeavor is a comparative study between the residents of a sufficiency economy village and those of otherwise villages on their levels of sufficiency criteria practices and happiness. The sufficiency criteria correspond to the six indicators of livelihood making namely the reduction in spending, the increase in income, the economization, the learning for knowledge, the conservation of natural resources and the environment, and the caring and generosity toward other people. Meanwhile, the happiness level is assessed by using the Thai Department of Mental Health’s happiness indicators. Information was collected from 400 samples of people, identified by accidently sampling technique, distinguishable into 200 samples of the residents of a sufficiency economy model village in Nhong Kwai Sub-district of Hang Dong District of Chiang Mai Province and 200 samples of villagers living in other villages of the same Sub-district. The analysis was performed upon the results of descriptive statistics and independent samples t-test.

At the aggregate level, the study found the sampled villagers living in Sub-district Nhong Kwai to practice according to the sufficiency economy criteria at moderate degree and appear very happy. However, the comparative analysis at 0.05 level of statistically significant difference revealed that people residing in the sufficiency economy model village attained a greater level of happiness as well as pursued more intensely the practices of sufficiency economy principles than those living in other villages.

